

61
Kart
Uuta Hengellistä
Wirtä,

Ensimmäinen:

Mie on mun rakas lapsen, Sun 22.

Toinen:

Matka mies hän halus pala määrän 22.

LUNDA, 1795.

Prändättyt Frencellin Kirjan
Prändisä.

W. 1. Joudu jo Laupias Jesu.

v. 1.

Mie on mun vakas lapsen, Sun suus
nijn naurawa, Silmäs niin aiwan
Lembet, Kasvos täyn Niemua; Sun
muotos on kuin Engel, Kasvos myös suloinen,
Sun vindas tähtett hengel, o mun Ryhlyläisen.

v. 2.

Uet Sydän sula minus, Sinua vakasta-
man, mä löysin Jesu suus, ilon juur au-
ruan, ijäinen viemu loista, nyt kirkast Sie-
lusan; Sä Jesu Suot mun maista; hekuma
tairwahan.

v. 3.

Rost näin mun Ryhlyläisen, Sun Sielus
viemuke, ja Jesus vakas lapsen, sull ilmandu
ihe, Uet sanos kuinga silloin, sun Sielus lai-
ra on, koska mä tairwan ilon, Sull esimain
suan.

v. 4.

v. 4.

Ei ole silmä nähnyt, ei' kuullut korwa-
 tan, niit' kuin Sã Jesu tehnyt, nout' olet sie-
 lusan, eng' kãsit ymindãrypel, mun Sielun he-
 kuma, eng' taida sano tielet taiwahan iloa.

v. 5.

Ack arman hekumasa, mull kãriteng kelpa-
 se, es puhut yllãs kansa, kuin Sielus va-
 wike, riemulla Herran huonen, puhun Siis
 haluisest, waikutupella hengen, mää tuuten
 mieluisest.

v. 6.

Mun hengen rumin sielun, on tãntet ma-
 teull, mun tahton mielen halun, kãnattu
 rakkaull, mun sããllyen hyppã, hekuman wei-
 mastã, Sydãn suloisest tyllã, juus hartast
 halusta.

v. 7.

Kuka mun rakas lapsen, sun lahjoit ma-
 teull, ack sanos ketã wastan, Sã likut rak-
 kaull, kuf' on Sun riemus juuri, ja ketãs har-
 rastat, Kost' se niin omi suuri ack ketãs ha-
 lajat.

v. 8.

Sã is o wãkã Jesu, mun tunden likus-
 tat, rakkaust Sielus riendã, Sun tygõs ai-
 noan, Sã ise ilon mõi, Vainehdit henge-
 sãn, kirjãs Jesuxen weri, on halun herãttãn.

v. 9.

v. 9.

Mitäs mailmast laullet, etkös händ
rakasta, koss ikuteuy tulet, näin hengen vois
masta, eik mailwan ilo sulle, kelpa ja Syn-
nin tie, silloin kuin Sielus mulle, näin har-
tap tehty lie.

v. 10.

Mailman ilo aiwan, must omi kauhi-
sus, Siit tunnen suureen waiwan, sondi on
julistus, pois kaikien muiden kansa, Jeesus
ypinäns, Sielun löys hokumansa, ja taitwan
riemutius.

v. 11.

Millinen mä siis lienen, mielestäs arma-
han, Silloin kuin näin Sun wienen, Tait-
wahaan hokuman, mihi sun Sielus minun,
nort arwa ihanan, koss werrap kein sinua,
Tastetun kuydimaan.

v. 12.

Sä Jesu olet krunus, päärtyn ja tawas-
ran, Sä Jesu kallis pukun, Lauplain Kunin-
gan, mun Aurington ja taitwan, riemun ja he-
kuman, man kallis Lunastajan, mun ylkän
armohan.

v. 13.

Sun weres on se neste, kuin hengen wir-
wotta, henges koss pois on este, Sydämet li-
kutta, Sä lähde lauppiuden, rakkaus syloinen,
kä kairro maikuden, ystävä iloinen.

v. 14.

v. 14.

Sielun ruoka ja juoma, ja hengen ter-
veys, ilon ja riemun voima, ja Sielun ps-
hitys, autuden mafia lähde, juur runsast wuo-
tama, Sun sydämes ei jähdy, on aina palawa.

v. 15.

Jesus se nimi aino, Sielun woi awata,
Wai! hän on sängen kaino, niin hän sen ha-
woitta, ett Rakkauts siel wuota, ja riemu lai-
nehti, Kunnian liekki hohta, Hartaus allehti.

v. 16.

Miehen mä ennen tundun, Sullen senkal-
taisey, Sã olit synnis undun, ne olit este-
hes, miy ei myös maailma wiellä, minua ra-
kasta, ja miy sun Sielus elä, ja mua har-
rasta.

v. 17.

Sun Pyhän henges woima, ilmoitti Sie-
lusa Synnin kuin tundo Soima, Mä lulin
hukkuan silloin kof rogös haussa, niin henges
sielusan, firkaft Jesuren ristin, woren ja ku-
leman.

v. 18.

Mäin firkaftettu Herran, sã Jesu olee
mull, ett tunnen elon Herran Mt Jesu Eitos
sull, Sentähden tunnen Sinun Sieluni au-
tuden, kuin werell ostie minun, iselles Sus-
haisey.

v. 19.

v. 19.

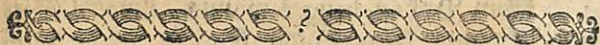
Mutt maailmaa o Jezu, ei sinua tunne
koiel, Synnin sumu sa hasu, sokaise silmät
fiel, Sentähden ei se koria Sinua rakasta,
ei maista sa se nuria, manna juur sulosta.

v. 20.

Uk jokka maistais Herran, Kuing! Herra
on saloinen, Eott, hylidis warhan herran,
Synnin sen hiruusen, Jos taiwan ilo tun-
duis, näin hänen sielunsa, ei hän niin syn-
neis unduis, Waan etseis aututtans.

v. 21.

Se kuin Sa nautit täällä, mun suloi-
sudestan, ei ole suingan wiellä, niin runsas
puolingan, kuin mä taiwasa annan, mun ra-
kastavillen, Pisaran wakuoin kannan, Tanne
mun Lapsillen. Amen.

v. 1.

Matka mies hän halus pala, määrän pä-
hään kotihin, juuri niin myös minä
halan, uteen Jerusalemin Sijhen oiklan J-
sän mahan, Johon Läxi Wapahtajan, ettän
Herran pääseen rauhan, näistä sijtest kuole-
maan.

v. 2.

v. 2.

Wartia kuing kulu aika, kostas minun
 kelson työ; Saang mä iloit siitä paikka, että
 pian kulu yö, monen päivän ei tull taida;
 kuiteng tahdo Jumalan, Jesus Sillä wälill
 laitta, Krunun häihin karitsan.

v. 3.

Jesus Siä kuin astun olet näkywäisest
 tawaseen, Sinä viimeis päivän tulet, kuin
 on sanot Pitwisä; Jesu älä miwy kauwan,
 anna matkan joutua; Seuras olla halan ai-
 wan kaupungisa uudesa.

v. 4.

Kuulu Taiwan weisan ääni, hengen u-
 stos Sielusan; Awara se liene ääni, jota
 katson mielesän, Jesus kijnit halun siheen; et-
 ten wailen weisusta, mielen se nytte aina liene,
 pian yhdes weisatan.

v. 5.

To Siis muutta Sydämeni, Taiwan ä-
 ni korwisan; määrätän lie kähmiseni, uteen
 majan tullesan; kijnit Sielun mielen sihen; ett
 se änen Helinä, Wiept yllä kuolon meren,
 ilman waaraa selinä.

v. 6.

Ota vastaan silloin huono, morsian kirkas
 ylhäinen, pueta yllän täysi Luondo, Jongas
 alwoit ylhäinen, päättä työ ja päättä päivä,
 iäi

ijäisexi täyteher; Josa uutta vuotta aiwa
nautit saadan pääteher.

v. 7.

Sijtos wirtä sitt wast taidan uudell Kies
sell weisata; Katomattomasa Laimas, Saulan
wálin pítámät; ilman Anen korotusta, ilman
tita washerust, táysi, táysi, Kaikkalainen, nau-
tit Saadan Winapust.

Wirtä